

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν σκιρτήματα, παντελῶς ἐξηφάνισας, καὶ ἀπαθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ἄφθης τοῦ θείου Πνεύματος, ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις πάντοτε τὰ πονηρὰ, ζῶν καὶ μετὰ θάνατον, θεομακάριστε.

Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ Ἀβραὰμ μιμητῆς, ἀψευδῆς ἐχρημάτισας, θεραπεύων πάντοτε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, Ἰὼβ ἐκτήσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στερρόν, Δαυὶδ τὸ πρᾶον ἀνατεινόμενος, βίον ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας, τῶν ὀρεκτῶν, ἔφθασας τὸ ἔσχατον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ Ἱερὲ Τιμόθεε, τῆς σωφροσύνης εἰκόν, ἐγκρατείας ὑπλοδειγμα, εὐσεβείας, ἴνδαλμα, καὶ πηγὴ κατανύξεως, ὀρθοδοξίας ἔρεισμα ἄσειστον, τῶν ἰαμάτων ρεῖθρον ἀέναον, ἥλιος ἄδυτος, τέκνον θείας χάριτος, καὶ Μοναστῶν, ἄφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅλος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγῆς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως, ποῦ νῦν πορεύσομαι, καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι, εἰμὴ πρὸς σὲ; Δέσποινα σπλαγχνίσθητι καὶ δεῦρο σώσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε λέγουσα, Ὁ ἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω μάκαρ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Θεοφάνους

Ἦ δὲ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

«Ἄσωμεν ὠδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ ῥυσαμένῳ Ἰσραήλ, καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλη καθοδηγήσαντι, ὅτι δεδόξασται».

Σὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Πάτερ, τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμπαντα φαιδρῶς, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας καταυγάζοντα, μάκαρ Τιμόθεε, ἀνευφημοῦμεν αἰεὶ.

Ἐχων πρὸς Θεὸν ἐκτενές, τῆς διανοίας ὄμμα, τῆς τιμελείας τὸν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς ἀπετινάξω Πάτερ, καὶ ναὸς ἐγένου θείου Πνεύματος, καὶ ἀγιάσματος τόπος Τιμοθεε.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχανάς, τὴ ταπεινώσει Πάτερ, συμπεφραγμένους διῆλθες ἀβλαβῶς, καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, καὶ αὐτοῦ τὴ δόξη διὰ παντός, ἐντρυφᾶς μάκαρ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεόν, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν, καὶ σαρκὶ ὡς ἀληθῶς

τεκοῦσαν Θεοτόκον Κόρην, καὶ παρθενεύουσαν, ὕμνοις Τιμήσωμεν.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Στερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυγή μου καὶ δύναμις, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Οἰκτεῖρων πάντα τὴ συμπαθεῖα, ἄλλος Ἀβραὰμ ἐχηρημάτισας, δεξιούμενος τοὺς πάντοθεν, παραβάλλοντας ὧ Τιμόθεε, καὶ δι' αὐτῶν τὸν πάντων, θεραπέων Θεόν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, Πάτερ ὧς φησιν ὁ Ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς ἐπουρανίου, συμμετοχος ἀναδέδειξαι, ἐν ἧ τῶν τιμώντων σε, αἰεὶ μέμνησο.

Ἄνατολή σου τῶν ἔργων Πάτερ, ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἀγώνων, τὰ πέρατα καταυγάζων αἰεὶ, καὶ τῶν δαιμόνων λύων τὴν σκοτόμαιναν.

Θεοτοκίον

Ἀγνή Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Γεννήτρια, τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, διάρρηξον καὶ ὁδήγησον, πρὸς μετανοίας τρίβους ταῖς πρεσβείαις σου.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Παρθένος τῷ σώματι σὺ ἀναδέδειξαι, πιστῶς τῷ ποιήσαντι, σὺ πεφανέρωσαι, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, ὅθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, πίστει δὲ συγχορεύεις, τοῖς ὁσίοις Πατράσιν, ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης βρύων τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημούσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμῶν πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν πὲρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτι κῶς κατενόη σὲ καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν».

Σὺ ταῖς προσευχαῖς, αἰεὶ ὠχυρωμένος, τὰ τῶν νοητῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βέλη, ὧς πὲρ νηπίων τοξεύματα ἐλογίσω, Πάτερ αἰοίδιμε Τιμόθεε.

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστοῦ οικονομίας, σχέσει προσκυνῶν, θεόφρον χαρακτήρα, πείραν ὑπέστης μαστίγων ὑπὸ τῶν τοῦτον, ἀπαρνούμενων ὧ Τιμόθεε.

Ὡς τις ἀνδριάς, ἀσάλευτος ὑπήρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεόν, αἰεὶ δοξολογία, μηδ' ὀπωσοῦν ἀναπαύσεως ἐν ταῖς ταύτης, ὥραις μετέχων ὧ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον

Νέον ἐπὶ γῆς, ἐγέννησας Παιδίον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀρρεῦστος, Μήτηρ ἀγία, Χριστιανῶν ἡ ἐπανόρθωσις.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, διασκέδασον φωτοδότα, Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σέ».

Νοὶ κεκαθαρμένω, παρεστῶς τῇ Τριάδι μακάριε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτίσι πυρσευόμενος Πάτερ, τοὺς ἐν σκότει ἡμᾶς κινδυνεύοντας, τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἐκάστοτε.

Τὴν σάρκα ἐγκρατεία, τὴν ψυχὴν ἀπαθεῖα κοσμούμενος, τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων, θεράπων ἐγνωρίσθης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Οὐ γνώμη περιέργω, ἀλλ' ἀπλάστω καρδία αἰτήσασα, ἡ προσελθούσά σοι στεῖρα, διὰ πιστοῦ οἰκέτου, εὐτεκνος δαίκενται ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Οἰκήσας ἐν γαστρὶ σου, ὁ οἰκὼν ἐν ὑψίστοις, σὲ ἀπειργάσατο, οὐρανῶν πλατυτέραν, Μαρία Θεοτόκε, ὄν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, μὴ ἐλλίπης πρεσβεῦειν Θεόνυμφε.

Ὡδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Καλῶς σου διατηρῶν, τὸ παρθενίας ἀξίωμα, ἐν ὅλῃ σου τῇ ζωῇ, γυναῖο οὐδὲ ποτε, κατ' ὄψιν συνέτυχες, τὴν ἐκ τούτου βλάβην, παντελῶς ἀποκρουσάμενος.

Λιμένι τῶ νοητῶ, ἐγκαθωρμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἡδονῶν μὴ βραχεῖς, παμμάκαρ Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος, ζωηφόροις αὔραις, εὐπλοήσας, Παναοίδιμε.

Ἐμάκρυνας ψαλμικῶς, ἐν ὄρεσι διαιτώμενος, καὶ ταῖς ἐρήμοις ἀεὶ, σοφὲ ἀυλιζόμενος, ἕως οὔ εἰσήλασας, εἰς Θεοῦ τὴν πόλιν, τὴν οὐράνιον Τιμόθεε.

Θεοτοκίον

Ὀνώτοις χερουβικαῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτῶς ἐν τῇ σῇ, κοιλία ἐνώκησε, σαρκὶ οὐ θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασώζων μὲ Πανάμωμε.

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡς ἀστήρ πολύφωτος ἐκ τῆς Ἐφας, ἀναλάμπας ἠῦγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε θεόφρον Τιμόθεε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχοι

- Καὶ ζώντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
- Τιμᾷ Θεὸς ζώντων σὲ καὶ τεθνηκότων.
- Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτη κατὰ σῆμα κάλυπεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Ἀμάστριδος.

Στίχοι

- Ὁ Γεώργιος, καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,
- Πολλοὺς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Χριστοῦ τέθνηκας ὁ Σχολαστικὸς θύτης,
- Καὶ τῶν μακρῶν σου νὺν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Μακάριος εἶ καὶ θανῶν Ζαχαρία,
- Ζαχαρία πρόεδρε γῆς μακαρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ δι' Ἀγγέλου Παίδας, ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Σβέσας παθῶν τὴν φλόγα, τῶν δακρύων τὴ δρόσω, χάριν θαυμάτων ἔβλυσας, δι' ὧν ἀποκαθαίρεις τοὺς μολυσμοὺς, τῶν παθημάτων Τιμόθεε.

Μακαρισμοῦ τοῦ θείου, ἄψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῶν πραέων Ὅσιε, κληρονομήσας χώραν, καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐκλεκτῶν ἐμφοροῦμενος.

Λύσιν ἀμαρτημάτων, τοῖς τελοῦσιν ἐκ πόθου, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, τῆς μεταστάσεώς σου, ὡς παρρησίαν εὐρηκῶς, Παμμάκαρ αἴτησαι.

Θεοτοκίον

Λελυτρωμένοι πάντες, τῆς ἀρχαίας κατάρας, τόπαναγίω τόκω σου, εὐλογημένη, σὲ εὐλογοῦμεν Θεοτόκε ἀμίαντε.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὕμνεϊ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ καὶ κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας».

Παθοκτόνος γεγένησαι, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου Πάτερ τῆς ἀγρυπνίας, ἀναβάσεις ἀεὶ, ἀρετῶν Ὅσιε, μελετῶν ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐκ δόξης βαίνων ἐπὶ δόξαν, τῆς ἀτελευτήτου, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας.

Ὡς θυμίαμα Ὅσιε, τὰς προσευχὰς σου Θεῶ, τῷ καθαρωτάτῳ, σὺ προσενέγκας καθαρὰς ἐκ ψυχῆς, θείαν ἐνέργειαν, παρ αὐτοῦ ἐκομίσω τῶν θαυμάτων, δαίμονας ἐλαύνειν, καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἰάσθαι ἀσθενείας.

Μισοπόνηρος ἄκακος, καὶ συμπαθῆς καὶ πραῦς, καὶ δικαιοσύνη κεκοσμημένος, Πάτερ γέγονας, ὄσιος, ἄμεμπτος, ἀπεχόμενος πάσης ἀδικίας, στῦλος Μοναζόντων, ὅθεν σὲ τιμῶμεν, Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μόνην σὲ ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μήτρᾳ κατεσκήνωσε, καὶ ὡς ἠυδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὠραῖος τοὺς ἀνθρώπους, Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθαίρων φύσιν.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης».

Ἀγιωσύνης τέμενος, κατανύξεως πηγὴ, συμπαθείας ρεῖθρον, ἀνεδείχθης Σοφέ, ἀγάπης τὸ ἄπειρον πέλαγος, Κυρίου θεράπων ἀψευδῆς, καὶ οὐρανοπολίτης, καὶ Ἀγγέλων σύσκηνος, καὶ θαυμάτων βρύσις.

Κατακαυχάσθαι ἔλεον, Πάτερ κρίσεως εἰδῶς, οὐ παρείδες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρηστῶς, τὰ σπλάγχνα διήνοιξας Ὅσιε, πατὴρ χρηματίσας ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν προστάτης, καὶ γυμνῶν ἀμφιάσις, καὶ τροφὴ πεινόντων.

Ἀπὸ τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς τὸν οὐρανόν, ἔνθα εἶχες ἔτι περιῶν ἐν σαρκί, καλῶς τὸ πολίτευμα Ὅσιε, ἡμῖν ἴλασμόν ἀμαρτιῶν, πρεσβεῶν δωρηθῆναι, τοῖς πιστῶς τιμώσί σου, τὴν Ἁγίαν μνήμην.

Ῥεῖθρα ἡμῖν ἐκάστοτε, ἡ τιμία σου σορός, ἰαμάτων Πάτερ ἀναβλύζει, παθῶν ἐκχύσεις παντοίων
ξηραίνοντα, καὶ πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχὴν, πρὸς εὐκαρπίαν θεῖαν, Ἱερὲ Τιμόθεε, τοῦ Χριστοῦ θεράπον.

Θεοτοκίον

Ῥήμασι σοῖς ἐπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μακαρία σὲ μακαριοῦσιν αἰεὶ, Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως
μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε Ἀγνή, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.